

LA CRÒNICA

Xavier Castellón

Un festival no és una festa major

Arbúcies té ja una certa experiència en matèria de festivals: entre el 1996 i el 2004 va ser la seu de l'Acampada Jove de les JERC i tot seguit va agafar el relleu un festival ben diferent, el popArb, que aquest estiu va celebrar el desè aniversari com un dels festivals de més prestigi dins l'escena independent catalana. Per tant, sembla força lògic que el Giroscopi itinerant que organitza la Casa de Cultura de la Diputació de Girona hagi celebrat a Arbúcies la seva edició dedicada als festivals, tot un fenomen que ha marcat profundament la vida cultural de les comarques gironines en els últims anys, no només a l'estiu, ni exclusivament a l'Empordà. Aquestes jornades formatives, adreçades sobretot a tècnics municipals que treballen dins l'àmbit de la cultura, han tingut lloc entre dilluns i dimarts a la sala d'actes de Can Delfí. Durant dos dies, els responsables de diversos festivals gironins i de comarques veïnes com ara el Maresme i Osona han presentat els seus projectes i s'han presentat les ponències *Com organitzar un festival i no morir en l'intent* –aportació de Xavi Pascual (Promoarts Music), que sap bé del que parla, com a organitzador de l'Acústica, Strenes i Sons del Món– i *Com crear un projecte cultural: idear, valorar i desenvolupar*, a càrrec de Salvador González Toll, gestor cultural amb una llarga experiència en el món de la música.

Durant aquests dos dies s'ha exposat, amb bones dosis de dura realitat però sense victimisme, la situació actual i les perspectives de futur de diversos festivals situats a la franja mitjana del sector, lluny per tant dels pressupos-

Alguns dels participants en les jornades de formació Giroscopi, celebrades a Arbúcies ■ NÚRIA GARRO

tos milionaris i les estrelles rutilants dels grans cuirassats estiuencs com Cap Roig i Peralada. En aquest cas, els protagonistes van ser el Festival de Jazz de Girona, l'Emergent del Gironès, el Temporada Plana de la Selva, el Summer Dance de Palamós –que, com va subratllar Rosa Ribot, tècnica de Cultura de Palamós, no és un festival, per molt que alguns insisteixin a dir-li així; què és un festival? aquesta és la qüestió... ja hi tornarem– i també el popArb, el Curt.doc de Vidreres, el Festus de Torelló i el Poesia i + organitzat per la Fundació Palau de Caldes d'Estrach, el director de la qual, Pere Almeda, va explicar les dificultats i oportunitats d'organitzar un festival des de la

perifèria, sense cap complex i amb la voluntat de ser "el festival de referència de l'estiu a la nostra zona, malgrat el Canet Rock". Almeda també va explicar que eren "massa rars" –un festival de poesia i, a sobre, cobren entrada: no es pot ser més agosarat– per a segons quines instàncies i patrocinadors: "No hem aconseguit que ens doni suport l'autèntic departament de cultura, que és Estrella Damm."

El Giroscopi va acabar ahir al migdia amb una taula rodona en què van participar Jordi Dorca (Curt.doc), Xavier Valentí (Festival Còmic de Figueres) i Francesc Viladiu, de la productora Alter Sinergies, programador de festivals tan diferents com ara l'(a)phònica de

Banyoles, el Gastromusical d'El Molí de l'Escala i el Festival de la Vall de Camprodon. Tant ells com alguns membres del públic van posar sobre la taula qüestions relacionades amb la proliferació de

"L'autèntic departament de cultura és Estrella Damm", diu el portaveu del festival Poesia i +

festivals i una probable sobreoferta que s'explica en part per la indefinició d'algunes iniciatives: en molts casos allò que es presenta com un festival és només "un substitut de les antigues festes majors", sense una línia clara de

programació, que es limita a contractar a l'estiu els grups que ja actuen a tot arreu, amb els escassos recursos públics destinats a cultura, en detriment de les programacions estables i regulars durant la resta de l'any. S'hi va parlar també de possibles línies de coordinació entre festivals, com ara la xarxa A-petit, impulsada per "petits grans festivals" com ara el popArb, (a)phònica i Festus, per coordinar calendaris i programacions, però sobretot va quedar clara la preocupació general, no tant per la supervivència econòmica dels seus respectius festivals com per la dificultat afegida de crear i mantenir nous públics amb ganes de consumir cultura i pagar per la cultura.

Mifas estrena una nova seu a Blanes i ampliarà els serveis

N.A.
BLANES

L'associació de discapacitats Mifas disposa d'un nou local per a la seva delegació del sud de Girona, situada a Blanes. Es tracta d'un espai d'uns 200 metres quadrats en què durant un temps hi va haver les dependències de l'ambulatori dels Pins.

És en el número 1 de l'avinguda d'Extremadura. Amb aquest nou local, que triplica l'espai de l'antic, Mifas té previst d'ampliar els serveis que ofereix als seus socis d'aquella zona, prop de 900 persones, un 25% dels 4.000 discapacitats que formen part de l'entitat. Durant els matins hi haurà, al nou local, una assistent so-

cial per atendre les demandes del col·lectiu. I s'està treballant perquè hi hagi una orientadora laboral que tingui el suport del departament del servei d'integració de MIFAS, en el qual actualment hi ha inscrites unes 1.500 persones. En concret, està previst que l'entitat signi, l'any vinent, un conveni amb l'Ajunta-

ment de Blanes per promoure l'ocupació dels discapacitats físics. Així va posar-ho de manifest l'alcalde de Blanes, Josep Marigó, en l'acte d'inauguració del local, que es va celebrar dilluns i que va estar presidit pel president de l'entitat, Albert Carbonell. En l'acte, es va subratllar la importància del canvi de seu. ■

L'acte d'inauguració del nou local de Mifas a Blanes, amb el president de l'entitat i l'alcalde parlant ■